

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.37.499/2011/3.szám

A Kúria a dr. Kóté Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal alperes ellen bányászati ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perben - amely perbe a felperes pernyertessége érdekében beavatkoztak I.r., II.r. beavatkozók, valamint az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott a beavatkozó - a Fejér Megyei Bíróság 2011. április 7-én kelt 21.K.20.530/2010/25. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 26. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fejér Megyei Bíróság 21.K.20.530/2010/25. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint elsőfokú és 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 20.000 (húszezer) forint kereseti és 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesi beavatkozó 2007. december 6-án nyújtotta be a Kőszárhegy I. mészkő védnevű bányatelekre vonatkozóan az ingatlan-

igénybevételi ütemtervét jóváhagyásra. Megismételt eljárásban a Veszprémi Bányakapitányság a 2009. november 23-án kelt 3300/3/2009. számú határozatával az alperesi beavatkozó által benyújtott, a „Kőszárhegy I.- mészkö” védnevű bányatelek még igénybe nem vett részére vonatkozó igénybevételi ütemtervét elfogadta. Határozata indokolása szerint felhívására az ingatlantulajdonosok az ingatlanaiik használati, hasznosítási, illetve rendelkezési joga szempontjából lényeges, a várható igénybevételi időponttal kapcsolatosan érdemi nyilatkozatot nem tettek.

Több ingatlantulajdonos, köztük a felperes fellebbezését elbírálva az alperes a 2010. január 21-én kelt MBFH 143/1/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben sérelmezte, hogy nyilatkozatok tartalmára tájékoztatást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 5. § /1/ bekezdésébe ütközően nem kapott. Hivatkozott arra is, hogy az előzményi eljárásban az ingatlantulajdonosok nyilatkozatot tettek, ezt a hatóság a megismételt eljárásban figyelmen kívül hagyta, ezért a határozat a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 50/B. § /1/ bekezdésébe ütközik. Hivatkozott arra is, hogy a tulajdonosok elsődlegesen a II.r. felperesi beavatkozó ingatlanán kérték a bányászat megkezdését.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a hatóságot a megismételt eljárásban a Fejér Megyei Bíróság 21.K.22.226/2008/21. számú jogerős ítéletének rendelkező része és indokolása kötötte, az új eljárásban a jogerős ítéletben foglalt útmutatásoknak megfelelően kellett eljárnia. A megismételt eljárásban nem volt vizsgálható az alperesi beavatkozó bányászati jogosultsága, az igénybevételi ütemterv elkésztettsége és az ütemterv ütemezése, mert ezekben a kérdésekben bíróság a jogerős ítéletében már állást foglalt.

A felperesnek a többi tulajdonos által tett nyilatkozatra való hivatkozását nem találta megalapozottnak, mert a felperes csak a saját ingatlantulajdonára vonatkozóan tehetett nyilatkozatot és csak az ő nyilatkozatát vehette figyelembe a hatóság, a tulajdonosok együttes nyilatkozatát más személy ingatlanának hasznosítására nem értékelhette. A hatóság nem sértette meg a Ket. 5. § /1/ bekezdését, a nyilatkozatok tartalmára vonatkozó tájékoztatást a hatóság nem adhatott, mert annak lehetséges tartalma tulajdonosonként és időszakonként eltérhetett, a jogszabály tartalmára vonatkozó értelmezést pedig azért nem adhatott, mert az előzetes korlátja lehetett a nyilatkozat tartalmának.

Az ügy érdemét érintően az elsőfokú bíróság megállapította

ugyanakkor, hogy a hatóság mulasztott, amikor az előzményi eljárásban a felperes 2008. augusztus 26-án kelt beadványában foglaltakat nem vizsgálta tulajdonosi nyilatkozatként. Az ingatlanok hasznosítási jellege miatt - zártkerteket összekötő utak, kilátó - az igénybevétel konkrét időpontjának nincs jelentősége, mert a megjelölt hasznosítási célok nem időszakhoz kötöttek. Az elsőfokú bíróság ezért a Ket. 111. § /3/ bekezdésére utalva az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az új eljárásra útmutatást nem adott.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a bíróság tévesen értelmezte a Bt. 50/B. § /1/ bekezdését. A bányafelügyelet eljárásának szempontjából a várható igénybevételi időponttal kapcsolatos nyilatkozatnak van relevanciája, ezért tévedett a bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az igénybevétel konkrét időpontjának nincs jelentősége a megjelölt hasznosítási célokra figyelemmel. A várható igénybevételi időpont a tervezett bányászati tevékenységhez kapcsolódik és ezen keresztül az érintett ingatlanhoz, ezért vizsgálni kellett, hogy a tulajdonosoknak valóban volt-e releváns nyilatkozata, amely a Bt. 50/B. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően került előterjesztésre. Önmagában az ingatlanok helyrajzi számának felsorolása és funkciójuk megnevezése nem minősül az igénybevétel várható időpontjához kapcsolódóan előterjesztett releváns nyilatkozatnak. A tényleges igénybevételre jogerős és végrehajtható műszaki üzemi terv alapján kerülhet sor, az igénybevétel ezért nem az igénybevételi ütemterv jóváhagyásával következik be, hanem az külön megállapodás vagy kisajátítás útján lehetséges. A kilátó és az utak használata az igénybevételi ütemterv jóváhagyásával nem korlátozott. A perbeli esetben a várható igénybevételi időponttal kapcsolatosan érdemi nyilatkozatot a felperes felhívásra nem tett. Az előzményi ügyben hozott jogerős ítélet is kimondta, hogy az ütemezéssel kapcsolatos nyilatkozat vonatkozásában azt kell vizsgálni, hogy áll-e fenn olyan körülmény, amely érdemi hatást gyakorol az igénybevétel időpontjára. A hatóságnak tehát az ütemtervre kell összpontosítania és nem az ingatlanra, azaz nem vizsgálható, hogy az ütemterv az ingatlanok használata szempontjából vagy a gazdaságosság tekintetében mennyire célszerű, ésszerű. A jogerős ítélet mindezekre figyelemmel - a felülvizsgálati kérelem szerint - megsértette a Bt. 50/B. § /1/ bekezdését, a Pp. 206. § /1/ bekezdését, ezért kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a kereset elutasítását.

A felperes és a felperesi beavatkozók felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az alperesi beavatkozó észrevételt nem nyújtott be.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § /2/ bekezdés és 275. § /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálhatja és vizsgálta felül.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Bt. 50/B. § /1/ bekezdésének megsértését megalapozó bizonyítékként a felperes 2008. február 26-án kelt beadványát értékelte. Az e beadványban megjelölt felperesi ingatlanok közül a helyrajzi számú ingatlan igénybe venni nem tervezett terület, ezért nincs jelentősége erre az ingatlanra tett észrevételnek.

Az igénybevételi ütemterv a és a helyrajzi számú ingatlanoknak a még igénybe nem vett része várható igénybevételét legkorábban 2010-től, majd a 2025., 2030., 2040. évektől kezdődően jelezte. A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság 2008. július 23-án felhívta az ingatlantulajdonosokat nyilatkozattételre, melyre a felperes a beadványában csak az ingatlanok helyrajzi számát és a hasznosítási céljukat közölte, azaz az ingatlanok jelenlegi hasznosítását tüntette fel. A Bt. 50/B. § /1/ bekezdése értelmében a bányafelügyelet az érintett ingatlantulajdonos ingatlanának használati, hasznosítási, illetve rendelkezési joga szempontjából lényeges, a várható igénybevételi időponttal kapcsolatos nyilatkozatát veszi a döntéshozatal előtt figyelembe. Önmagában egy ingatlan jelenlegi hasznosítási módjának közlése nem felel meg az ingatlantulajdonosnak a várható igénybevételi időponttal kapcsolatos nyilatkozatának. Helytállón hivatkozott rá az alperes ugyanis, hogy a felperes által tett nyilatkozat nem az igénybevétel időpontjával kapcsolatos nyilatkozat volt, a várható igénybevételi időpont ugyanis a tervezett bányászati tevékenységhez kapcsolódik és ezen keresztül az érintett ingatlanhoz. A tulajdonosnak a várható igénybevételi időponthoz képest kell nyilatkozni arról, hogy az ingatlan hasznosításában, rendelkezésében, használatában milyen lényeges szempontra kíván hivatkozni a nyilatkozatában, ugyanis a hatóságnak azt kell vizsgálni a tulajdonosi nyilatkozat tükrében, hogy merül-e fel olyan körülmény tulajdonosi oldalról, amely érdemi hatást gyakorol az igénybevétel időpontjára. Ilyen nyilatkozat tételére a felperes részéről nem került sor. Az alperes helytállón hivatkozott arra is, hogy az igénybevételi ütemterv jóváhagyása nem jelenti egyúttal az ingatlan tényleges igénybevételét, mert arra csak jogerős és végrehajtható műszaki üzemi terv alapján kerülhet sor a Bt. 27. § /1/ és /4/ bekezdése értelmében. Önmagában az igénybevételi ütemterv jóváhagyása nem akadályozza az ingatlanok használatát, hasznosítását.

Mindezek alapján tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes

2008. február 26-i nyilatkozatát tekintette olyan, a Bt. 50/B. § /1/ bekezdés szempontjából lényeges tulajdonosi nyilatkozatnak, amelynek figyelembe vétele az eljárás során elmaradt. A felperesnek ez a beadványa nem tekinthető érdemi nyilatkozatnak, ezért annak figyelembevételére elmulasztására sem kerülhetett sor. A felperesi tulajdonos ugyanis nem tett a várható igénybevétel időpontjára érdemi tulajdonosi nyilatkozatot.

A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a Bt. 50/B. § /1/ bekezdését, a Pp. 206. § /1/ bekezdését megsértette, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339. § /1/ bekezdése alapján elutasította figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott többi kereseti kérelmet alaptalannak ítélte.

A pereszes felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles az alperes elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére.

A felperes személyes illetékmentessége folytán a tárgyi illetékfeljegyzési jog okán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A Kúria a felperesi beavatkozókat a Pp. 83. § /1/ bekezdésére figyelemmel perköltségben nem marasztalta, mert beavatkozásukkal az alperesnek többletköltsége nem merült fel.

, 2012. július 4.

Dr. Sperka Kálmán sk. tanácselnök, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelével

bírósági írnok